

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Milady Haplové a soudkyň JUDr. Jarmily Ďáskové a JUDr. Jany Kubenové v právní věci žalobce **P. Č.**, bytem zast. JUDr. Josefem Kopřivou, advokátem se sídlem 110 00 Praha 1, Vodičkova 709/33, proti žalovanému **Česká republika – Hasičský záchranný sbor České republiky**, Krajské ředitelství Hasičského záchranného sboru Jihomoravského kraje, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22.10.2012, č.j. Ev.č.:...

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Hasičského záchranného sboru České republiky Hasičského záchranného sboru Jihomoravského kraje ze dne 22.10.2012, č.j.:... se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. Žalovaný je povinen uhradit žalobci náklady řízení ve výši 12.922 Kč do 30-ti dnů od právní moci rozsudku k rukám právního zástupce žalobce JUDr. Josefa Kopřivy, advokáta AK, se sídlem 110 00 Praha 1, Vodičkova 709/33.**

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným rozhodnutím žalovaného ze dne 22. 10. 2012 evidenční č. ... bylo změněno rozhodnutí ředitele kanceláře krajského ředitele Hasičského záchranného sboru Jihomoravského kraje č. j. ze dne 12. 7. 2012 ve věcech služebního poměru, kterým byl příslušník Hasičského záchranného sboru ČR P. Č. dnem 12. 7. 2012 odvolán ze služebního místa hasič – strojní služba ve služební hodnosti asistent na požární stanici Hustopeče a dnem 13. 7. 2012 byl zařazen do zálohy pro přechodně nezařazené. Toto rozhodnutí bylo změněno tak, že ve výrokové části tohoto rozhodnutí slova: „§ 28 odst. 1 písm. d)“ byly nahrazeny slovy „§ 25 odst. 1 písm. c)“. V ostatních částech se napadené rozhodnutí nemění.

Podkladem pro rozhodnutí správního orgánu I. stupně byl lékařský posudek o zdravotní způsobilosti příslušníka bezpečnostního sboru k výkonu služebního místa, č. j. ... ze dne 26. 6. 2012 zpracovaný zdravotnickým zařízením Ministerstva vnitra, Oblastním zdravotnickým zařízením Brno, Kounicova 24. Dle tohoto posudku příslušník (žalobce) není zdravotně způsobilý pro výkon služby na služebním místě asistent – hasič – strojní služba, 1.4.03.01 a byla mu proto stanovena zdravotní klasifikace „D“. Nebylo však shledáno, že by příslušník dlouhodobě pozbyl zdravotní způsobilost pro výkon služby, což je jediným důvodem pro propuštění ze služebního poměru podle ust. § 42 odst. 1 písm. h) zákona č. 361/2003 Sb. S posudkem byl příslušník (žalobce) prokazatelně seznámen dne 26. 6. 2012. Ve stanovené lhůtě proti němu nepodal odvolání.

Z posudku i z vyžádané doplňující informace k lékařskému posudku ze dne 12. 9. 2012 pak jasně vyplývá, že žalobce není schopen vykonávat službu na svém služebním místě. Současně však poskytovatel pracovně lékařských služeb výslovně vyloučil, že by dlouhodobě pozbyl zdravotní způsobilost pro výkon služby a k tomu uvedl, že by mohl vykonávat službu HZS ČR na služebním místě s menšími nároky na tělesnou zdatnost terénu, tedy např. práci na operačním středisku. Zároveň bylo uvedeno, že žalobce nebylo možné ustanovit na jiné služební místo, podle § 20 zákona č. 361/2003 Sb., protože v Hasičském záchranném sboru Jihomoravského kraje takové volné místo nebylo.

Služební funkcionář, který o věci rozhodoval v I. stupni proto neměl jinou možnost, než žalobce odvolat z jeho služebního místa. Důvod pro odvolání obsahuje ust. § 25 odst. 1 písm. c) zákona č. 361/2003 Sb., tedy skutečnost, že tento pozbyl zdravotní způsobilost požadovanou pro jeho služební místo. V tomto bodě považuje prvoinstanční rozhodnutí žalovaný za nesprávné, neboť tam uvedené ustanovení § 28 odst. 1 písm. d) zákona č. 361/2003 Sb., je pouze deklaratorní. Z tohoto důvodu proto bylo přistoupeno žalovaným k dílčí změně výrokové části napadeného rozhodnutí. Vzhledem k tomu, že za tohoto stavu nebyla možnost žalobce ze služebního poměru podle § 42 odst. 1 písm. h) zákona č. 361/2003 Sb. propustit, nezbylo, než jej zařadit do některé ze záloh uvedených v § 28 zákona č. 361/2003 Sb., v tomto případě do zálohy pro přechodně nezařazené.

Odvolací námitky proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně žalovaný posoudil jako nedůvodné, především nepovažuje za důvodnou námitku, že s žalobcem nebylo zahájeno řízení písemně, neboť služební zákon toto výslovně neukládá. Přesto bylo prokázáno, že před vydáním prvostupňového rozhodnutí ve věci s ním služební funkcionář – ředitelka kanceláře krajského ředitele HZS Jihomoravského kraje jednal a sdělil mu, že na základě posudku může být zařazen do zálohy pro přechodně nezařazené. Na základě výše uvedeného proto napadené rozhodnutí zrušeno nebylo, bylo pouze změněno ve výroku tak, jak je výše uvedeno.

Proti tomuto rozhodnutí správního orgánu II. stupně žalobce podal dne 27. 12. 2012 žalobu, kde namítal, že rozhodnutí považuje za věcně nesprávné. Ust. § 28 odst. 1 písm. d) zákona o služebním poměru neobsahuje důvod pro odvolání příslušníka ze služebního místa, ale obsahuje výčet druhu záloh, do nichž lze zařadit příslušníka. Ust. § 32 odst. 1 písm. d) uvedeného zákona umožňuje zařadit do zálohy pro přechodně nezařazené toliko příslušníka, který byl s dosavadního služebního místa odvolán podle ust. § 25 odst. 1 písm. c) zákona o služebním poměru. Podle tohoto ustanovení lze z dosavadního služebního místa odvolat pouze příslušníka, který pozbyl zdravotní způsobilost pro výkon služebního místa, která je stanovena jako tzv. „jiný zvláštní požadavek“ ve smyslu ust. § 19 odst. 6 zákona o služebním poměru, to znamená zdravotní způsobilost nadstandartní. Tato způsobilost je stanovena např. příslušníkům zásahových jednotek policie. Jen těmto příslušníkům může být stanovena

zdravotní způsobilost klasifikační značkou „D“. Příslušníkovi na služebním místě bez jiného zvláštního požadavku lze stanovit výlučně zdravotní klasifikaci „D“ – neschopen výkonu služby. Příslušník, který podle lékařského posudku poskytovatele pracovně lékařských služeb dlouhodobě pozbyl zdravotní způsobilost k výkonu služby, musí být propuštěn podle ust. § 42 odst. 1 písm. h) téhož zákona. Vzhledem k tomu, že pro zastávané služební místo žalobce nebyl jiný zvláštní požadavek stanoven, je rozhodnutí v rozporu s právními předpisy. Napadené rozhodnutí nesplňuje náležitosti uvedené v ust. § 181 odst. 2 písm. a), c) a d) zákona o služebním poměru, neboť není v souladu s právními předpisy, není v dostatečně obsahově určité a neobsahuje předepsané náležitosti.

Rozhodnutí správního orgánu I. stupně však nebylo zrušeno pouze změněno tak, že ve výrokové části bylo změněno nesprávně uvedené ust. § 28 odst. 1 písm. d) zákona o služebním poměru a nahrazeno ust. § 25 odst. 1 písm. c) téhož zákona. Žalovaný nepřipustným způsobem změnil důvod jeho odvolání ze služebního místa a znemožnil tak, aby se mohl k důvodu propuštění vyjádřit, což je právem účastníka řízení podle ust. § 174 zákona o služebním poměru. Byla odmítnuta námitka žalobce, že mu lékař stanovil nesprávně zdravotní klasifikaci „D“. V dalším poukázal na přílohu č. 1 k vyhl. č. 393/2006 Sb., o zdravotní způsobilosti, kde jsou vyjádřeny obsahy klasifikačních značek zdravotní způsobilosti „A“ až „D“. Klasifikační značka „D“, má dva samostatné významy, které mají zásadně rozdílné právní důsledky. Podstatné je to, že klasifikační značka „D“ je vždy důvodem pro propuštění. Žalobce byl ustanoven na služebním místě asistent – hasič – strojník podle přílohy č. 1, části 1.4.3, který zní „provádění složitých hasebních a záchranných prací při zásahu s využitím odborností získaných v kurzech“. Zdravotní způsobilost žalobce je proto podle odd. II citované přílohy k vyhlášce posuzována podle sloupce II. Diagnóza, podle které jeho zranění bylo posouzeno znamená, že není schopen vykonávat žádné služební místo, ať se jedná o služební místa posuzovaná podle sloupce II. nebo III. či i sloupce I. Z toho všeho vyplývá, že pokud nemůže být převeden na jiné služební místo, je zřejmé, že nemůže ani být zařazen do zálohy pro přechodně nezařazené, protože by z ní nikdy nemohl být vyňat a ustanoven na jiné služební místo, a to z týchž důvodů, pro něž nemůže být převeden na jiné služební místo. Obává se, že postup žalovaného je motivován tím, aby mu nemusel poskytovat náhradu za ztrátu na služebním příjmu podle ust. § 103 zákona o služebním poměru, neboť tento nárok by mu vznikl právě propuštěním ze služebního poměru podle ust. § 42 odst. 1 písm. h) zákona o služebním poměru z důvodu dlouhodobého pozbytí zdravotní způsobilosti k výkonu služby. Proto požádal 7. 11. 2012 o provedení pracovní lékařské prohlídky a ohodnocení zdravotního stavu.

Zdravotnickým zařízením Ministerstva vnitra byl vydán dne 4. 12. 2012 lékařský posudek ev. č. ..., kterým mu byla stanovena zdravotní klasifikace „C“ schopen výkonu služby s omezeními. To znamená, že v době, kdy nevykonával služební místo, byl vystaven lékařský posudek, který je podle vyhlášky možno provádět pouze ke služebnímu místu. Nový lékařský posudek byl vystaven bez jakékoli mimořádné prohlídky, jak to stanoví § 4 citované vyhlášky. Nebyl dán žádný z tam taxativně uvedených důvodů, pro níž je vůbec možno mimořádnou prohlídku provést. Tím, že nebylo zahájeno odvolací řízení, byla ohrožena jeho procesní práva vyplývající z ust. § 174 zákona o služebním poměru.

Vzhledem k tomu, že rozhodnutí žalovaného ale i rozhodnutí prvoinstanční trpí zásadními věcnými i právními vadami a nesplňuje podmínky stanovené v § 181 odst. 2 písm. a) zákona o služebním poměru, podle něhož musí být rozhodnutí ve věcech služebního poměru v souladu s právními předpisy. Rozhodnutí vycházejí z nesprávně zjištěného skutkového stavu a chybného posouzení právní věci, proto navrhl, aby obě tato rozhodnutí

byla zrušena, věc vrácena žalovanému k dalšímu řízení a žalobci přiznány náhrady nákladů řízení.

Žalovaný se k žalobě vyjádřil v písemném vyhotovení dne 8. 3. 2013, kde podrobně rozvedl všechny žalobní body, které neshledal důvodnými. Navrhl zamítnutí žaloby a též navrhl nepřiznat náhradu nákladů řízení.

Vyloučil možnost aplikace § 25 odst. 1 písm. c) zákona č. 361/2003 Sb., na daný případ, tak jak je konstatováno v odvolání, je nutno odmítnout. Podle ust. § 25 odst. 1 písm. c) citovaného zákona lze z dosavadního služebního místa odvolat pouze příslušníka, který pozbyl zdravotní způsobilost pro výkon služebního místa, která je stanovena jako tzv. jiný zvláštní požadavek ve smyslu ust. § 19 odst. 6 zákona o služebním poměru, to znamená zdravotní způsobilost nadstandartní. Názor odvolatele vychází z nesprávného závěru, že zdravotní způsobilost není vázána ke konkrétnímu služebnímu místu. Zároveň přiznává, že zákon 361/2003 Sb., jako v mnoha jiných případech neobsahuje jednoznačnou právní regulaci. Odvolal se na důvodnou zprávu k zákonu č. 350/2005 Sb., kterým se mění zákon č. 361/2003 Sb., která odvolatelem dovozovaný závěr nepotvrzuje. Úmysl zákonodárce byl odlišný. Poukázal, že novela doplnila do § 25 odst. 1 písm. c) právě toto písm. c), které popisuje situaci, že příslušník pozbyl zdravotní, fyzickou nebo osobnostní způsobilost požadovanou pro toto místo. Důvodová zpráva k tomu mimo jiné uvádí, že ztráta způsobilosti zdravotní, fyzické nebo osobnostní nemusí být pokaždé takového rázu, aby bylo nezbytné ukončit služební poměr. Proto se zakládá možnost převést příslušníka na jiné jeho způsobilosti přiměřené služební místo. Zákonodárce tedy pragmaticky vytvořil možnost umožnit službu příslušníkovu, u něhož sice došlo ke ztrátě způsobilosti, avšak nikoliv v takovém rozsahu, aby to tvořilo překážku k výkonu služby na jiném služebním místě.

Dále poukázal na to, že pokud by zdravotní stav vylučoval zdravotní způsobilost příslušníka (žalobce) celkově v bezpečnostním sboru, byla by uvedena formulace ve zdravotním posudku tak, že klasifikace v „D“ by znamenalo, pozbyl dlouhodobě zdravotní způsobilost pro výkon služby. Což v tomto případě u něho takto sděleno nebylo.

Pokud žalobce lékařský posudek považoval za nesprávný, měl možnost se proti němu bránit řádným opravným prostředkem, což však neučinil. Také služební funkcionář nemůže ve svém rozhodnutí konstatovat nesprávnost rozhodnutí jiného orgánu (v tomto případě zdravotního posudku). Vyskytne-li se v řízení ve věcech služebního poměru otázka, o které již bylo pravomocně rozhodnuto příslušným orgánem, je služební funkcionář rozhodnutím vázán (§ 180 odst. 5 služebního zákona).

Služební funkcionář v I. stupni proto věc s příslušníkem projednal, vyčkal nebytí právní moci předmětného lékařského posudku a na jeho základě následně vydal rozhodnutí.

V další žalobní námitce žalovaný uvedl, že diagnózy jsou ve sloupcích II. a III. přílohy č. 1 vyhl. č. 393/2006 Sb., stanoveny zdravotní klasifikace C až D, tedy schopen s omezením nebo neschopen. Z toho plyne, že existují činnosti u sboru, které je možné při zjištěném poškození zdraví vykonávat (byť s omezeními), a to jak ve sloupci III, tak dokonce i ve sloupci II. Úvaha žalobce, že nikdy nemůže být vyňat ze zálohy pro přechodně nezařazené, tak není správná. Žalovaný nemá k dispozici diagnózu žalobcova zdravotního stavu, neboť ji poskytovatel pracovně lékařských služeb bezpečnostnímu sboru nesdílí. Od tohoto se odvíjí pouze zdravotní klasifikace příslušníka.

Tvrzení žalobce, že za jeho propuštěním ze služebního poměru je snaha žalovaného ušetřit je nesprávná, neboť vzhledem k tomu, že zdravotní způsobilost pro své služební místo pozbyl žalobce v důsledku služebního úrazu, již nyní mu přísluší i náhrada za ztrátu na služebním příjmu po skončení neschopnosti ke službě podle ust. § 103 služebního zákona – tedy do výše průměrného služebního příjmu před vznikem škody. Doba zařazení v záloze pro přechodně nezařazené se navíc žalobci započítává do základu pro výsluhové nároky.

V dalším popřel žalovaný námitku žalobce, že žalobci neumožnil realizovat svá procesní práva, podle § 174 služebního zákona. Správní řízení tvoří jeden celek do pravomocného rozhodnutí. Vady prvostupňového řízení i rozhodnutí lze odstranit v řízení odvolacím. V tomto odkázal na rozsudek NSS ze dne 28. 5. 2003, č. j. 7A 124/2000 – 41 a jde o judikaturu konstantní.

Odmítl porušení jeho procesních práv, neboť ze správního spisu vyplývá, že žalobce byl s postupem správního orgánu I. stupně řádně seznámen a navíc byl zastoupen zmocněncem. Podle ust. § 180 odst. 1 služebního zákona je služební funkcionář povinen zjistit stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro rozhodnutí a zatím účelem si opatřit potřebné podklady pro rozhodnutí. V tomto odkazuje i na judikaturu NSS – rozsudek 6Ads 2/2011 – 70 ze dne 25. 5. 2011. Ve věci byly zjištěny všechny podstatné skutečnosti, které mohly ovlivnit rozhodování ve věci především bylo vycházeno ze zdravotního posudku, kde byly vymezeny činnosti resp. služební místa, které by mohl žalobce u svého bezpečnostního sboru zastávat. Skutečnost, že nebylo možné žalobce ustanovit na jiné služební místo, je v odůvodnění prvoinstančního rozhodnutí výslovně uvedena. Z povahy věci jde o institut dočasný tzv. překlenovací, což je mimochodem uvedeno i v odůvodnění rozhodnutí o odvolání. Úvaha, že by použití § 25 odst. 1 písm. c) služebního zákona by přímo souviselo se zvláštní – nadstandartní – zdravotní způsobilostí, pak i přesto, není možné žalobce propustit ze služebního poměru, pokud ze všech zjištěných okolností vyplývá, že žalobce dlouhodobě nepozbyl zdravotní způsobilost k výkonu služby, což je nesporná zákonná podmínka pro jeho propuštění. Žalobce přitom v žalobě operuje s propuštěním ze zdravotních důvodů právě na základě ust. § 42 odst. 1 písm. h) služebního zákona. S výkladem žalobce žalovaný nemůže souhlasit proto, že by vedl k nerespektování interpretačního pravidla, že právní normy je třeba vykládat tak, aby se některé jejich části nestaly obsolentními. Odvoláním žalobce z jeho služebního místa ze zdravotních důvodů a zařazení do zálohy bylo logickým vyústěním vzniklého stavu a jedinou reálnou možností, když adekvátní služební místo k jeho zařazení k dispozici nebylo. Dočasné zařazení žalobce do zálohy pro přechodně nezařazené bylo vydáno snahou příslušníka nepoškodit, naopak jeho práva šetřit a nalézt vhodné řešení, tedy umožnit mu pokračování ve služebním poměru. Z výše uvedených důvodů navrhuje zamítnutí žaloby.

V replice k vyjádření žalovaného žalobce dne 22. 4. 2003 setrval na svých důvodech uvedených v žalobě a navrhl zrušení napadených rozhodnutí.

Krajský soud v Brně přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí z hlediska námitek v žalobě uvedených, neboť jejich rozsahem je soud vázán a po posouzení věci dospěl k závěru, že žaloba důvodná je. Při přezkoumání rozhodnutí žalovaného vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.).

Soud především vycházel ze správního spisu žalovaného a z příloh předložených žalobcem. Předmětem žaloby především byla námitka žalobce, že žalovaný postupoval nezákonně v tom smyslu, že nepřípustně změnil důvod odvolání ze služebního místa, dále nesouhlasil se zdravotní klasifikací „D“ s tím, že žalobce nemůže být vzhledem ke své diagnóze převeden na jiné služební místo a je přesvědčen, že postup žalovaného byl motivován úsporou finančních prostředků, neboť měl být na místo zařazení do zálohy propuštěn ze služebního poměru ze zdravotních důvodů v souladu s výkladem, že podle ust. § 25 odst. 1 písm. c) zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru ve znění pozdějších předpisů lze ze služebního místa odvolat pouze příslušníka s nadstandartní zdravotní způsobilostí. Dále žalobce byl přesvědčen, že byl na svých procesních právech zkrácen, neboť nebyl o nich poučen a nebyl s ním zahájeno řízení a nemohl nahlédnout do podkladů řízení.

Zákon o služebním poměru obsahuje speciální úpravu správního řízení ve věcech služebního poměru, ve kterých se rozhoduje o právech nebo povinnostech účastníků. Tato úprava se vztahuje především na vznik služebního poměru na jeho změnu i skončení. Podle § 13 odst. 1 písm. e) zákona o služebním poměru je jedním z předpokladů k přijetí do služebního poměru zdravotní, osobnostní a fyzická způsobilost k výkonu služby. Vyhláškou č. 393/2006 Sb., je stanoveno za jakých podmínek a kdy probíhají lékařské prohlídky. Zároveň je uvedeno, co musí obsahovat příslušný zdravotní posudek. Zdravotní, osobnostní a fyzická způsobilost příslušníka je posuzována také ust. § 79 zákona o služebním poměru odst. 1 teprve na základě komplexního zhodnocení situace, jehož součástí by pravidelně měl být také pohovor služebního funkcionáře s příslušníkem, při němž se příslušník doví o okolnostech, jež by mohly zpochybňovat jeho zdravotní způsobilost, který může mnohé osvětlit a může služební funkcionář kvalifikovaně potvrdit domněnku o zdravotní nezpůsobilosti příslušníka.

Ze správního spisu vyplývá, že žalobce byl ve správním řízení zastoupen zmocněncem a zmocněnec žalobce byl o termínu jednání senátu poradní komise prokazatelně písemně uvědomen, byl písemně poučen o svých právech podle ust. § 174 zákona č. 361/2003 Sb. Žalobce ani jeho zmocněnec se na jednání senátu 19. 10. 2012 nedostavili. V průběhu odvolacího řízení nevyužil ani svých práv nahlížet do spisu a k tvrzením uvedeným v odvolání nepřipojil žádný důkazní materiál ani nenavrl provedení dalších důkazů. V této fázi řízení soud dospěl k názoru, že procesní práva žalobce porušena nebyla.

Žalobce se domáhá posouzení, zda jeho zdravotní stav byl také správně kvalifikován podle výše citované vyhlášky č. 393/2006 Sb. Stěžejním podkladem pro správní či soudní rozhodnutí je odborné stanovisko nebo závěr, o němž si správní orgán resp. soud nemůže pro nedostatek vlastních odborných znalostí a zkušeností učinit úsudek sám, např. v případě posuzování míry poklesu pracovní schopnosti a stanovení vzniku invalidity, které je závislé na odborném lékařském posudku. Nicméně i takový posudek, jak plyne z ustálené judikatury správních soudů (6Ads 19/2013 – 35 ze dne 21. 6. 2013), soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s.r.s. a jenom posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, může být rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí (viz. např. rozsudek NSS 4Ads 13/2003 – 54 z 25. 9. 2003, 6Ads 158/2012 – 24 ze dne 3. 4. 2013, 6Ads 12/2013 a další). Totéž platí např. i pro oblast posudku vydaných zařízením závodní péče o způsobilost určitého zaměstnance k výkonu určité práce, jak plyne z nálezu Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 11/08 ze dne 23. 9. 2009 (N 155/50 Sb., NU 365).

Žalovaný proto nemůže uspět, hájí-li se tím, že závěr zdravotního posudku je pro něj závazný a nemusí podle vyhlášky o zdravotní způsobilosti ve znění účinném v rozhodné době obsahovat žádné odůvodnění, resp. že v rozhodnutí přezkoumávaném v této věci postačí odkázat na závěr zdravotního posudku. V této věci bylo zjištěno, že správní orgán I. stupně rozhodoval v souladu s lékařským posudkem ze dne 26. 6. 2012, kde byla zdravotní klasifikace žalobce stanovena „D“. Na základě jeho žádosti byl vypracován lékařský posudek ze dne 4. 12. 2012, kde byla již zdravotní klasifikace uvedena písmenem „C“. Z těchto podkladů však nevyplyvá, co vedlo ke změně tohoto lékařského posudku a s ohledem na tuto různou klasifikaci vyplývá i další posouzení žalobce týkající se jeho služebního místa.

Žalobce ve svém odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí i v žalobě namítá nesprávnost tohoto zdravotního posouzení a v souvislosti s tím i na právní posouzení jeho způsobilosti vykonávat či nevykonávat zařazení podle zákona o služebním poměru podle dalšího výkonu jeho služby. Také ze správního spisu vyplývá, že žalobce nebyl kontaktován se služebním funkcionářem, který by s ním projednal jeho zdravotní posouzení podle nového zdravotního posudku. Služební funkcionář je správním orgánem, v jehož pravomoci je iniciovat zdravotní vyšetření příslušníka, jenž zahajuje a vydává rozhodnutí v řízení o posouzení služebního poměru a z čehož nepochybně plyne též jeho právo žádat o doplnění vyšetření resp. o nové vyšetření, vyskytnou-li se např. pochybnosti o správnosti podkladů k původní žádosti.

Jak vyplývá i z judikatury NSS např. rozsudek 6Ads 19/2013 – 35, který se může vztahovat i na tuto problematiku posudek resp. závěr lékaře bezpečnostního sboru ve smyslu vyhlášky o zdravotní způsobilosti, která je předpokladem pro výkon služby v bezpečnostním sboru je stěžejním podkladem správního rozhodnutí vztahující se na propuštění nebo změnu služebního poměru. Je odborným závěrem, o němž si správní orgán resp. soud nemůže pro nedostatek vlastních odborných znalostí a zkušeností učinit úsudek sám, nicméně i takový závěr soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s.ř.s. Musí být především odůvodněn v rozsahu a kvalitě obdobné jako u znaleckých posudků, musí splňovat požadavek úplnosti a přesvědčivosti a vypořádat se se všemi rozhodujícími skutečnostmi, včetně skutečností uváděnými vyšetřovaným příslušníkem bezpečnostního sboru. Tento postup soud v projednávaném případě neshledal a z tohoto důvodu shledává tento postup nezákonným. Teprve až bude jednoznačným způsobem posouzena kvalifikace zdravotního stavu žalobce lze postupovat ve správním řízení vzhledem k jeho dalšímu výkonu služby podle výše citovaného zákona. Krajský soud dospěl k následnému rozhodnutí, že rozhodnutí odvolacího orgánu v této části je nepřezkoumatelné. Z toho důvodu došlo k podstatnému porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, u něhož nelze vyloučit, že mělo za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé. Z výše uvedených důvodů soud zrušil napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem podle ust. § 76 odst. 1 písm. a) a b), neboť shledal v této věci nepřezkoumatelnost rozhodnutí správního orgánu v oblasti zdravotního posudku a také důvod, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu, a nebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.

Podle § 78 odst. 4 zruší-li soud rozhodnutí vysloví současně, že věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému. Právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán (§ 78 odst. 5 s.ř.s.). Dle soudu je důležité, aby správní orgán nechal opětovně posoudit zdravotní stav žalobce, řádně jej zdůvodnil, stanovil správnou klasifikaci a věc zdravotního posudku s žalobce řádně projednal.

Žalobce byl ve věci úspěšný, proto soud rozhodl ve smyslu ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žalobci přiznal náhradu nákladů řízení ve výši 12.922 Kč, kterou je žalovaný povinen uhradit do 30 dnů od právní moci rozsudku k rukám právního zástupce žalobce JUDr. Josefa Kopřivy, advokáta AK se sídlem 110 00 Praha 1, Vodičkova 709/33. Soud náklady řízení v této částce přiznal ve smyslu vyhl. č. 177/1996 Sb. v platném znění tak, že přiznal náklady právního zastoupení za dva úkony po 2.100 Kč, celkem 4.200 Kč, 1 úkon po 3.100 Kč, 3x paušál po 300 Kč, to je celkem 900 Kč, celkem tedy 8.200 Kč. Vzhledem k tomu, že žalobce je zastoupen advokátem, který je plátcem DPH, o čemž soudu předložil potvrzení, přiznal soud DPH ve výši 21 % z částky 8.200 Kč ve výši 1.722 Kč, celkem tedy 9.922 Kč za úkony právního zastoupení. Žalobce zaplatil soudní poplatek ve výši 3.000 Kč, proto tedy k této částce přičítá částku soudního poplatku a náklady přiznal ve výši 12.902 Kč.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 10. prosince 2013

JUDr. Milada Haplová, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Marie Šeregelyová